

0300/18806

Vošilo

za

novo leto 1868,

slavnim družabnikom

čitalnice, slovenske Maticе in dramatiškega društva

spoštljivo poklanja

Janez Tomažič,

národní služabnik.

Prišlo je novo leto spet,
In mnogi resno se drži,
Ker mu je novce v róko vzét;
A drugi se ga veselí,
Ker ga darilo doletí.

Posebno pa jaz Tómažič,
Ki mnogim društvom stréči vem,
Ne plašim se ga čisto nič,
Veselo vošit srečo grém
Gospodom slavnim in gospém.

Tedaj želím najprvo to:
„Čitalnico“ ohrani Bog,
Da razevítala bi lepó,
Rodíla veje v krog in v krog,
Množíla vedno broj otrók!

In kar se tiče „Maticе“,
Želím gotovo od srcá,
Da nje opómnila bi se
Bogata letos vsaj spet dvá,
Na smrtnej postelji možá!

Preljubljena „dramátika“,
Najmlajša zdaj slovenska hčí!
Naj národna flegmátika
V zibeli te ne zaduší,
Slovanstvo naj te odgojí!

„Sokola“ ni med nami več,
Kar meni je gotovo žal,
Ki mu želím, da čist, bliščeč,
Prerójen bi iz tuge vstal,
In spet vesel sokolovál!

Naj sreča sije vsem ljudém,
Kar jih slovenski svet drží,
Posebno národnim možém,
Katerim novoletne dní
Tud' **Tomažič** pozabljen ni!

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000421908